

ภาษา: ไม่มีวันชำระรอยคือตอนนี้ - คำร้องขออย่างสิ้นหวังสำหรับการแทรกแซงทางทหาร

“อาชญากรรมของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ไม่ใช่แค่อาชญากรรมต่อประชาชนกลุ่มหนึ่ง - มันเป็นอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ”
เลขาธิการสหประชาชาติ, 2004

สถานการณ์ในภาษาได้มาถึงจุดวิกฤตที่การแทรกแซงทางทหารไม่เพียงแต่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย แต่ยังเป็นสิ่งที่ต้องทำตามกฎหมายระหว่างประเทศ การปิดล้อมอย่างต่อเนื่องของอิสราเอลและปฏิบัติการทางทหารได้ก่อให้เกิดภัยอันตรายด้านมนุษยธรรม โดยศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ) ระบุว่า “ความเสี่ยงที่น่าเชื่อถือ” ของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ การทูต การคว่ำบาตร และคำตัดสินทางกฎหมายไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของอิสราเอลได้ ทำให้การแทรกแซงทางทหารเป็นทางเลือกเดียวที่เป็นไปได้ในการป้องกันความโหดร้ายเพิ่มเติม ข้อโต้แย้งนี้ตั้งอยู่บนภาระผูกพันของอิสราเอลภายใต้กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ (IHL) คำตัดสินของ ICJ หน้าที่ในการป้องกันการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ สิทธิในการป้องกันตนเองโดยรวม หลักการความรับผิดชอบในการปกป้อง (R2P) และสถานะทางกฎหมายของน่านน้ำอาณาเขตของภาษา แม้ว่าอิสราเอลและพันธมิตรของตน - สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และเยอรมนี - จะประณามการกระทำดังกล่าว การสนับสนุนจากรัสเซียและจีน รวมถึงการดำเนินคดีที่กำลังดำเนินอยู่ใน ICJ นำเสนอแนวทางที่แข็งแกร่งทั้งในด้านกฎหมายและภูมิรัฐศาสตร์

การผูกพันของอิสราเอลในฐานะอำนาจยึดครอง

ในฐานะอำนาจยึดครองในภาษา อิสราเอลถูกผูกมัดโดย **อนุสัญญาเจนีวาฉบับที่สี่ (1949)** ซึ่งกำหนดหน้าที่เฉพาะในการปกป้องพลเรือน มาตรา 55 ของอนุสัญญาระบุว่า:

“ในขอบเขตสูงสุดของวิธีการที่มีอยู่ อำนาจยึดครองมีหน้าที่ต้องรับประกันการจัดหาอาหารและเวชภัณฑ์ให้กับประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ควรนำเข้าอาหารที่จำเป็น อุปกรณ์ทางการแพทย์ และสิ่งของอื่น ๆ หากทรัพยากรของดินแดนที่ถูกยึดครองไม่เพียงพอ”

การปิดล้อมของอิสราเอล ซึ่งจำกัดอาหาร เวชภัณฑ์ และสิ่งของจำเป็น เป็นการละเมิดภาระผูกพันนี้ หลังจากการปิดล้อม 143 วัน ภาษาได้หมดสิ้นสำรองทั้งหมดและอยู่ในขั้น IPC ระยะที่ 4 (ภาวะฉุกเฉิน) / ระยะที่ 5 (ความอดอยากรุนแรง) ความล้มเหลวของอิสราเอลในการอนุญาตให้มีการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมตามที่อนุสัญญาเจนีวากำหนดให้เป็นเหตุผลพื้นฐานสำหรับการแทรกแซงเพื่อฟื้นฟูการเข้าถึงและปกป้องพลเรือน

การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ตามอนุสัญญา: การทำลายโดยเจตนาผ่านสภาพความเป็นอยู่

อนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ปี 1948 มาตรา II ข้อ c กำหนดการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ว่า:

“การจงใจกำหนดสภาพความเป็นอยู่ให้กับกลุ่มที่คำนวณเพื่อนำไปสู่การทำลายร่างกายทั้งหมดหรือบางส่วน”

การปิดล้อม 143 วันของอิสราเอล การห้าม UNRWA และการพึ่งพาระบบการแจกจ่ายความช่วยเหลือที่ร้ายแรงของ GHF เป็นตัวอย่างของเรื่องนี้ การเสียชีวิตของ 1,021 คนและการบาดเจ็บของ 6,511 คนที่จุดแจกจ่ายพร้อมกับการโจมตีของ IDF เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2025 ต่อขบวนรถของโครงการอาหารโลก - ซึ่งคร่าชีวิต 94 คนและบาดเจ็บ 150 คน - แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่จะขัดขวางการอยู่รอด ความเสียหายที่ไม่อาจย้อนกลับได้จากความอดอยากในระยะ IPC 5 โดยเฉพาะต่อเด็ก ๆ เน้นย้ำถึงลักษณะการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ของสภาพเหล่านี้

มาตรการชั่วคราวของ ICJ ที่กำหนดให้มีการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

ในคดี **แอฟริกาใต้ vs อิสราเอล** (2024) ICJ ได้ออกมาตรการชั่วคราวเพื่อตอบสนองต่อคำร้องของแอฟริกาใต้ภายใต้อนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ โดยระบุถึง “ความเสี่ยงที่น่าเชื่อถือ” ของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในภาษาเนื่องจากการปฏิบัติการทางทหารและการปิดล้อมของอิสราเอล ศาลสั่งให้อิสราเอล:

“ใช้ทุกมาตรการในอำนาจของตนเพื่อป้องกันการกระทำทั้งหมดที่อยู่ในขอบเขตของมาตรา II ของ [อนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์]” และ “ทำให้สามารถให้บริการพื้นฐานที่จำเป็นอย่างเร่งด่วนและความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม”

การจำกัดความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องของอิสราเอลและการยกระดับปฏิบัติการทางทหารแสดงถึงการไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่มีผลผูกพันเหล่านี้ การขัดขืนนี้สร้างพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการแทรกแซงทางทหารเพื่อบังคับใช้คำตัดสินของ ICJ และรับประกันการเข้าถึงด้านมนุษยธรรม

คำตัดสิน LaGrand: มาตรการชั่วคราวมีผลผูกพัน

ลักษณะที่มีผลผูกพันของมาตรการชั่วคราวของ ICJ ถูกกำหนดในคดี **LaGrand (เยอรมนี vs สหรัฐอเมริกา, 2001)** ซึ่งศาลตัดสินว่า:

“มาตรการชั่วคราวที่ศาลระบุมีผลผูกพันต่อคู่ความ”

ความล้มเหลวของอิสราเอลในการปฏิบัติตามมาตรการชั่วคราวปี 2024 เป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศแบบอย่าง **LaGrand** เน้นย้ำว่ารัฐไม่สามารถเพิกเฉยต่อคำสั่งของ ICJ โดยไม่มีผลตามมา ซึ่งให้เหตุผลสำหรับการแทรกแซงทางทหารเพื่อบังคับใช้การปฏิบัติตามและปกป้องประชากรของกาซา

บอสเนีย vs เซอร์เบีย: หน้าที่ในการป้องกันการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

คำตัดสินของ ICJ ในคดี **บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา vs เซอร์เบียและมอนเตเนโกร** (2007) กำหนดหน้าที่ที่ชัดเจนให้กับรัฐในการดำเนินการเมื่อตระหนักถึงความเสี่ยงร้ายแรงของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ศาลตัดสินว่า:

“รัฐ... มีหน้าที่ต้องใช้ทุกวิธีที่สมเหตุสมผลที่มีอยู่เพื่อป้องกันการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ เท่าที่เป็นไปได้เมื่อรู้ถึงความเสี่ยงร้ายแรงว่าการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์จะเกิดขึ้น”

การค้นพบของ ICJ เกี่ยวกับ “ความเสี่ยงที่น่าเชื่อถือ” ของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในภาษากระตุ้นให้เกิดหน้าที่นี้ เมื่อมาตรการที่ไม่ใช่ทางทหาร - การทูต การคว่ำบาตร และการดำเนินคดีทางกฎหมาย - ล้มเหลว การแทรกแซงทางทหารกลายเป็นขั้นตอนที่ถูกต้องตามกฎหมายและจำเป็นเพื่อป้องกันการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ตามที่กำหนดโดยคำตัดสิน **บอสเนีย**

มาตรา 51 ของกฎบัตรสหประชาชาติ: การป้องกันตนเองโดยรวม

มาตรา 51 ของกฎบัตรสหประชาชาติยืนยันถึงสิทธิโดยธรรมชาติของรัฐในการป้องกันตนเอง รวมถึงการป้องกันตนเองโดยรวม โดยระบุว่า:

“ไม่มีสิ่งใดในกฎบัตรนี้จะกระทบต่อสิทธิโดยธรรมชาติของการป้องกันตนเองทั้งในระดับบุคคล หรือโดยรวม หากมีการโจมตีด้วยอาวุธต่อสมาชิกของสหประชาชาติ จนกว่าคณะมนตรีความมั่นคงจะใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ”

สิทธินี้ไม่ได้จำกัดอยู่ที่รัฐสมาชิกสหประชาชาติหรือถูกจำกัดโดยบทบัญญัติอื่น ๆ ของกฎบัตร การปิดล้อมและปฏิบัติการทางทหารของอิสราเอลก่อให้เกิดการโจมตีด้วยอาวุธอย่างต่อเนื่องต่อประชากรของกาซา ลักษณะโดยธรรมชาติของสิทธินี้ทำให้รัฐสามารถดำเนินการป้องกันตนเองโดยรวมได้ แม้ไม่ได้รับการอนุมัติจากคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (UNSC) โดยเฉพาะเมื่อสภาถูกทำให้เป็นอัมพาตโดยการใช้สิทธิยับยั้งของสหรัฐอเมริกา นี่เป็นแนวทางทางกฎหมายสำหรับการแทรกแซงทางทหารเพื่อขจัดผลกระทบของอิสราเอลและปกป้องพลเรือน

การยอมรับปาเลสไตน์: เสริมสร้างมาตรา 51

สถานะของปาเลสไตน์เสริมสร้างกรณีสำหรับการป้องกันตนเองโดยรวม ได้รับการยอมรับจากกว่า 140 รัฐและได้รับสถานะเป็นรัฐผู้สังเกตการณ์ที่ไม่ใช่สมาชิกโดยสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติในปี 2012 (มติ 67/19) ปาเลสไตน์ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติอย่างกว้างขวางแต่ไม่สมบูรณ์ กฎหมายระหว่างประเทศขาดกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับสถานะของรัฐ ตาม **อนุสัญญามอนเตวิเดโอ (1933)** ซึ่งระบุเกณฑ์เช่นดินแดน ประชากร รัฐบาล และความสามารถในการดำเนินการความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การยอมรับปาเลสไตน์ทำให้มันกลายเป็นหน่วยงานที่ถูกต้องตามกฎหมายที่ถูกโจมตี ทำให้รัฐอื่น ๆ สามารถอ้างสิทธิในการป้องกันตนเองโดยรวมตามมาตรา 51 ในนามของปาเลสไตน์ โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาถึงการกระทำที่ผิดกฎหมายของอิสราเอลต่อกาซา

ความรับผิดชอบในการปกป้อง (R2P): คำสั่งสำหรับการดำเนินการ

หลักการ R2P ซึ่งได้รับการรับรองใน **เอกสารผลลัพธ์การประชุมสุดยอดโลก 2005** ให้การสนับสนุนเพิ่มเติมสำหรับการแทรกแซง มันกำหนดสามเสาหลัก: - **เสาหลักที่ 1:** “แต่ละรัฐมีหน้าที่รับผิดชอบในการปกป้องประชากรของตนจากการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ อาชญากรรมสงคราม การล้างชาติพันธุ์ และอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ” - **เสาหลักที่ 2:** “ประชาคมระหว่างประเทศมีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมและช่วยเหลือรัฐแต่ละแห่งในการปฏิบัติตามความรับผิดชอบนั้น” - **เสาหลักที่ 3:** “หากรัฐล้มเหลวอย่างชัดเจนในการปกป้องประชากรของตน ประชาคมระหว่างประเทศต้องเตรียมพร้อมที่จะดำเนินการโดยรวมที่เหมาะสม”

อิสราเอล ในฐานะอำนาจยึดครอง ล้มเหลวในการปกป้องประชากรของกาซา (เสาหลักที่ 1) ความพยายามระหว่างประเทศผ่านการทูตและการคว่ำบาตรถูกขัดขวางหรือไม่มีประสิทธิภาพ (เสาหลักที่ 2) ซึ่งกระตุ้นให้เกิด **เสาหลักที่ 3** ซึ่งรวมถึงการแทรกแซงทางทหารเป็นการตอบสนองที่ถูกต้องตามกฎหมายเมื่อรัฐล้มเหลวอย่างชัดเจนในการปกป้องประชากรของตน เมื่อพิจารณาถึงความเป็นอัมพาตของคณะมนตรีความมั่นคง รัฐต่าง ๆ มีสิทธิ์ที่จะดำเนินการโดยรวมตาม R2P

น่านน้ำอาณาเขตของกาซา: การฟื้นฟูสิทธิของปาเลสไตน์

อิสราเอลไม่ได้อ้างสิทธิ์ในภาษาว่าเป็นดินแดนของตน ซึ่งมีผลกระทบอย่างมากต่อความถูกต้องตามกฎหมายของการแทรกแซงทางทหารในน่านน้ำอาณาเขตของภาษา **อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (UNCLOS)** มาตรา 2 ระบุว่า:

“อธิปไตยของรัฐชายฝั่งขยายออกไป นอกเหนือจากดินแดนและน่านน้ำภายใน ไปยังแถบน้ำทะเลที่อยู่ติดกัน ซึ่งเรียกว่าน่านน้ำอาณาเขต”

เนื่องจากอิสราเอลไม่ได้อ้างอธิปไตยเหนือภาษา จึงไม่มีพื้นฐานทางกฎหมายในการควบคุมน่านน้ำอาณาเขตของภาษา (สูงสุด 12 ไมล์ทะเล) หรือบังคับใช้การปิดล้อมในนั้น ความเห็นที่ปรึกษาของ ICJ ในปี 2024 ประกาศว่าการยึดครองดินแดนปาเลสไตน์ของอิสราเอลเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ซึ่งทำให้การอ้างสิทธิ์ในการควบคุมน่านน้ำของภาษาอ่อนแอลง การแทรกแซงทางทหารเพื่อทำลายการปิดล้อมและส่งมอบความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมไม่ใช่การรุกรานดินแดนต่ออิสราเอล เนื่องจากมันไม่ได้ทำทลายการอ้างสิทธิ์ในดินแดนที่ถูกต้องตามกฎหมาย แต่กลับฟื้นฟูสิทธิ์ของปาเลสไตน์ในน่านน้ำอาณาเขตของตนตามกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งได้รับการยกเว้นจากการอนุวัติของคณะมนตรีความมั่นคงตามบทบัญญัติที่ปกป้องความสมบูรณ์ของดินแดน

เหตุการณ์ Madleen: การปล้นสะดมในทะเลเพื่อรับใช้การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

หนึ่งในตัวอย่างที่ชัดเจนที่สุดของเจตนาของอิสราเอลในการบีบให้ภาษายอมจำนนผ่านความอดอยากเกิดขึ้นห่างไกลจากชายฝั่งของตน กองทัพเรืออิสราเอลสกัดกั้น **Madleen** ซึ่งเป็นเรือของกองเรือเสรีภาพที่ติดธงชาติอังกฤษและบรรทุกความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม มากกว่า **160 ไมล์ทะเลจากชายฝั่ง** – ซึ่งอยู่ในน่านน้ำสากลอย่างสมบูรณ์ บนเรือมี **นักเคลื่อนไหวพลเรือนสิบสองคน** รวมถึง **เกรตา ธันเบิร์ก** และ **สมาชิกรัฐสภายุโรปฝรั่งเศส ริมา อัซซัน**

กองกำลังอิสราเอลขึ้นเรือด้วยกำลัง บังคับควบคุมตัวนักเคลื่อนไหว และยึดความช่วยเหลือทั้งหมด - การกระทำที่เข้าข่ายเป็นการปล้นสะดมในทะเลตาม **มาตรา 101 ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (UNCLOS)**:

“การกระทำที่ผิดกฎหมายใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงหรือการควบคุมตัว หรือการกระทำใด ๆ ที่เป็นการปล้นสะดม ซึ่งกระทำเพื่อจุดประสงค์ส่วนตัวโดยลูกเรือหรือผู้โดยสารของเรือเอกชน... ในทะเลหลวงต่อเรือลำอื่น”

การรุกรานนี้ไม่ใช่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว – มันเป็นการยืนยันอย่างชัดเจนถึงเจตนาของอิสราเอลในการ **ปิดกั้นความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมทั้งหมด** แม้ว่าจะมาจากเรือที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติในน่านน้ำที่เป็นกลาง การยึด **Madleen** ไม่เพียงแต่ละเมิดกฎหมายทางทะเลระหว่างประเทศเท่านั้น แต่ **ยังพิสูจน์เพิ่มเติมถึงเป้าหมายที่แท้จริงของการปิดล้อม**: การปฏิเสธการเข้าถึงความจำเป็นพื้นฐานที่สุดของชีวิตให้กับประชากร 2 ล้านคนของภาษา

ด้วยการโจมตีความพยายามด้านมนุษยธรรมห่างไกลจากเขตอำนาจที่อ้าง อิสราเอลได้เปิดเผยว่าการปิดล้อมไม่ใช่ **มาตรการรักษาความปลอดภัย** แต่เป็นแคมเปญของ **ความอดอยากและการข่มขู่** เหตุการณ์นี้เน้นย้ำถึง **ความจำเป็นเร่งด่วนของการแทรกแซงทางทหาร** เพื่อฟื้นฟูสิทธิทางทะเลของปาเลสไตน์และรับประกันการส่งมอบความช่วยเหลือที่ช่วยชีวิตได้อย่างปลอดภัย

การสนับสนุนทางภูมิรัฐศาสตร์และกลยุทธ์ทางกฎหมาย

การแทรกแซงทางทหารใด ๆ เพื่อทำลายการปิดล้อมของอิสราเอลในกาซาจะเผชิญกับการต่อต้านทางการเมืองอย่างรุนแรงจากสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และเยอรมนี รัฐบาลนี้ปกป้องการกระทำของอิสราเอลอย่างต่อเนื่องและขัดขวางมาตรการรับผิดชอบในสหประชาชาติ อย่างไรก็ตาม กระแสโลกกำลังเปลี่ยนแปลง ความรุนแรงของวิกฤตในกาซา – และการทำทลายกฎหมายระหว่างประเทศอย่างโจ่งแจ้งของอิสราเอล – ได้สร้างพื้นที่สำหรับกลุ่มพันธมิตรใหม่ของรัฐในการดำเนินการ

รัสเซียและจีน แม้ว่าจะไม่น่าจะนำความพยายามทางทหาร แต่ได้ประณามการปิดล้อมของอิสราเอลอย่างเปิดเผย และสนับสนุนสิทธิของปาเลสไตน์ในเวทีระหว่างประเทศ ทั้งสองมีอำนาจยับยั้งใน **คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (UNSC)** และสามารถขัดขวางมติใด ๆ ที่มุ่งทำให้การแทรกแซงด้านมนุษยธรรมเป็นอาชญากรรมได้ นี่สะท้อนถึงการปกป้องทางการเมืองเดียวกันที่สหรัฐอเมริกาให้แก่อิสราเอลในช่วง 21 เดือนที่ผ่านมา แบบอย่างทางภูมิรัฐศาสตร์นั้นชัดเจน: อำนาจยับยั้งถูกใช้เพื่อปกป้องพันธมิตร ไม่ใช่เพื่อบังคับใช้ความยุติธรรมที่เป็นกลาง

รัฐที่เข้าแทรกแซงอาจเผชิญกับความท้าทายทางกฎหมาย รวมถึงความพยายามในการนำเสนอการกระทำดังกล่าวเป็นการรุกรานที่ผิดกฎหมาย อย่างไรก็ตาม พื้นฐานทางกฎหมายของการแทรกแซง – ใน **มาตรการชั่วคราวของ ICJ**, **อนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์**, และหลักการ **ความรับผิดชอบในการปกป้อง (R2P)** – ทำให้ความท้าทายเหล่านี้ไม่แข็งแกร่งและไม่น่าเชื่อถือ ICJ ได้ระบุถึง “ความเสี่ยงที่น่าเชื่อถือของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์” ในกาซาและสั่งให้อิสราเอลอนุญาตให้มีการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม การแทรกแซงที่ออกแบบมาเพื่อบังคับใช้คำสั่งนี้ไม่ใช่การละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ – มันคือ **การปฏิบัติตาม**

ยิ่งไปกว่านั้น คดีฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ที่กำลังดำเนินอยู่ของ ICJ ต่อบริษัทอิสราเอลมีแนวโน้มที่จะยืนยันการละเมิดร้ายแรงของ **อนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์** ซึ่งจะทำให้การแทรกแซงใด ๆ ที่มุ่งหยุดยั้งความโหดร้ายครั้งใหญ่และฟื้นฟูการเข้าถึงด้านมนุษยธรรมมีความชอบธรรมมากขึ้น รัฐที่ดำเนินการตอนนี้จะไม่เพียงแต่อยู่ฝ่ายที่ถูกต้องของประวัติศาสตร์ – พวกเขาจะอยู่ฝ่ายที่ถูกต้องของกฎหมาย

สรุป: ความจำเป็นทางกฎหมายและศีลธรรม

กฎหมายระหว่างประเทศเรียกร้องให้มีการดำเนินการเมื่อภัยคุกคามของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์เป็นจริง – และในกาซา ภัยคุกคามนั้นไม่ใช่ทฤษฎีอีกต่อไป การปิดล้อมของอิสราเอล ซึ่งขัดต่อ **อนุสัญญาเจนีวาฉบับที่สี่** และการขัดขืนอย่างโจ่งแจ้งต่อ **มาตรการชั่วคราวที่มีผลผูกพันของ ICJ** ให้พื้นฐานทางกฎหมายที่ทับซ้อนกันหลายประการสำหรับ **การแทรกแซงทางทหารทันที**

สหรัฐอเมริกาได้ใช้สิทธิยับยั้งเพื่อปกป้องอิสราเอลจากการรับผิดชอบ ตอนนี้ **รัสเซียและจีน** – ซึ่งทั้งคู่เป็นผู้สนับสนุนสิทธิของปาเลสไตน์อย่างออกหน้า – สามารถตอบแทนด้วยการปกป้องพันธมิตรด้านมนุษยธรรมจากการตอบโต้ของคณะมนตรีความมั่นคง **มาตรการชั่วคราวของ ICJ** และผลลัพธ์ที่น่าจะเป็นของคดีฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ที่กำลังดำเนินอยู่นำเสนอกรอบทางกฎหมายที่ทำให้การแทรกแซงถูกต้องตามกฎหมายและย้อนหลังให้เหตุผลสำหรับการบังคับใช้กฎหมายระหว่างประเทศและช่วยชีวิต

การรอคอยคำตัดสินขั้นสุดท้ายเกี่ยวกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ก่อนดำเนินการจะเหมือนกับการขอให้นักดับเพลิงรอรายงานการลอบวางเพลิงขณะที่บ้านกำลังถูกไฟไหม้

สำหรับหลายคนในกาซา มันสายเกินไปแล้ว แต่สิ่งที่เลวร้ายที่สุดยังสามารถป้องกันได้ – **หากเพียงไม่กี่รัฐดำเนินการด้วยความกล้าหาญ ความมุ่งมั่น และจิตสำนึกที่ชัดเจน**

นี่ไม่ใช่เวลาสำหรับคำแถลงเพิ่มเติม มันเป็นเวลาสำหรับเรือ สำหรับขบวนรถ สำหรับการปกป้อง
มันเป็นเวลาที่จะทำลายการปิดล้อม